

AGENDA DEL MES DE FEBRER DE 2021

Donades les circumstàncies que ens toca viure, veurem de tot això que podem fer. Anirem informant, segons ens diguin. **Caldrà complir les mesures manades per prevenir contagis.**

- 2 **Dimarts. Presentació del Senyor.**
- 7 **Diumenge V de durant l'any.** Festa.
- 13 **Dissabte.** A les 18 h.: Concert a càrrec de **Cuencos de cuarzo.**
- 14 **Diumenge VI de durant l'any.** Festa.
- 17 **Dimecres de Cendra.**
- 21 **Diumenge I de Quaresma.** Festa. A les 18,30 h., Vespres cantades.
- 27 **Dissabte.** A les 17 h.: Vivim l'Ora a l'Oratori: infants, joves i (grans no per prudència a causa de la pandèmia).
- 28 **Diumenge II de Quaresma.** Festa. A les 18 h.: Concert a càrrec del **cor MUOM.**

Tots els dilluns, de 17,15 h. a 18,15 h.: Catequesi d'infants, 1r. nivell.

Tots els dimarts, de 17 h. a 18 h.: Grup de la Legió de Maria.

Tots els dimarts, de 19,30 h. a 21,30 h.: Assaig de la Coral.

Tots els dissabtes, de 17 h. a 19,30 h.: Esplai "JASD".

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Web d'interès: www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

DUES NOTES:

1. El P. Prepòsit vol aclarir que quan hom va decidir fer el pessebre al claustre no fou per participar en cap mena de concurs. Fou a posteriori que un visitant digué d'inscriure'l al XIIIè. Concurs de Pessebres que organitza la Basílica de la Concepció de Barcelona, on ha obtingut el 1er. premi, com també al 95è. concurs de pessebres de Barcelona.
2. El P. Prepòsit presidí, a l'Oratori de Barcelona, la missa exequial pel G. Rafael Paulet Vidal, d'aquella Congregació, que morí el dia 15 de gener de 2021, en la pau del Senyor, als 94 anys d'edat i reposarà al jardinet privat de la Congregació on ha portat 76 anys de vida comunitària.

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (148) Febrer de 2021 Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

TEMPS DE CARNAVAL, TEMPS DE MÀSCARES

Cal portar la mascareta!!!

Però no parlo ara d'aquesta mascareta, sinó de les que en temps de carnaval –la vida és un carnaval!-- ens posem. Serà carnaval tota la nostra vida? Per què amagar la realitat de qui sóc? A qui volem enganyar amb les màscares o disfresses que ens anem posant al llarg de la vida?

Després de guarir un leproós, Jesús li demana que no digui res a ningú, i l'evangeli ens posa llavors: "Però, ell així que se n'anà, començà a proclamar-ho en veu alta i a divulgar el fet"... D'això, es podrien dir moltes coses, per exemple: preguntar-nos fins a quin punt va faltar a la discreció? i, a l'obediència?, va fer ben fet o no?, si nosaltres ho hem de fer?, com ho hem de fer? Personalment crec que qui coneix Déu i la seva obra, no pot callar-ho... A Moisès li resplendia el rostre!

El qui sí veig és el gran valor que aquell home va tenir i que nosaltres, si hem de reflectir la llum del Sol, com fa la lluna, perquè els altres es puguin veure enmig de les tenebres, l'hem d'imitar. Penso que a vegades aquest valor no el demostrem, i no perquè no el tenim, sinó per:

a) Timidesa. Quasi sempre tenim por del... què diran?, què pensaran? I de seguida ens posem la màscara del respecte humà, de la caritat fraterna, de la prudència, del respecte pel parer de l'altre... o al·ludim que és treball inútil, o que cal esperar perquè encara no en sabem prou, etc.; amb la qual cosa ens quedem més o menys tranquils, però sense fer res. A vegades és al contrari, fem moltes coses sense tenir en compte aquestes màscares, posant-nos una disfressa més per dissimular la nostra timidesa. Us heu fixat com reacciona una persona tímida quan amb més o menys caritat se l'intenta treure una d'aquestes màscares que té posades? Fixeu-vos-hi! i veureu que tenim molt a aprendre encara.

b) Por a faltar a la humilitat, entre altres coses. Altres vegades el valor que tenim l'amaguem per tenir por de faltar a la humilitat. Crec que

no és pas humilitat, sinó una mena d'orgull amb una capa de pintura d'humilitat.

I tant que es parla dels joves, penso que aquí val aquell aforisme de: tot pels joves, però sense els joves. Que parlin els joves!, sento a moltes reunions, amb un cert tuf paternalista: que parlin ells i que diguin només allò que jo vull sentir. Que parlin! Que després farem el que ens sembli...

Joves, no us enganyeu o us deixeu enganyar: hom no és més lliure, més modern i viu millor prescindint de qualsevol referència ètica o religiosa.

Tots som deutors d'un passat i responsables d'un futur, malgrat les disfresses de la història.

Jove, pensa com ser jove i viu per arribar a vell, essent feliç pel camí! Tot i que per qüestió de disfresses, ara la dificultat es troba en què a un el deixin néixer i créixer, que es valori la persona en qualsevol moment de la seva vida i que no se li doni l'aparcament en un lloc de trastos vells o el passaport anticipat de l'eutanàsia...

Assumim les realitats, la personal de cadascú i la de la comunitat on es desenvolupa la meua vida, i si per un moment participem en el ball de màscares, quan sortim despullem-nos de la disfressa no fos cas que fins arribem a creure el personatge i no siguem actors de la pròpia vida.

P. Ferran Colás Peiró, C.O.

ELS CONCERTS DEL COR MuOM

En un concert de MuOM, la connexió que s'estableix entre músics i públic és directa; sense paraules i sense aplaudiments entre peça i peça, la música viatja cap a l'interior de cada individu.

Així, l'oient se submergeix completament en un autèntic bany de so, descrit sovint com una experiència transformadora, inoblidable, íntima i profunda. El caràcter contemplatiu de la seva música convida a fer una pausa, a recollir-se, a viatjar endins i a re-descobrir la percepció subtil.

Més enllà dels harmònics, un concert de MuOM és una vivència única difícil de descriure.

FEMINITZACIÓ DE LA PROBRESA

L'organització catòlica Càritas, que tan abnegada tasca realitza en pro dels indigents -i més en aquesta època de crisi econòmica-, denuncia la feminització de la pobresa, perquè afecta a moltes dones que estan al front d'una família monoparental. I un alt percentatge de ciutadans que viuen al carrer o que recorren a Càritas o altres organitzacions d'assistència social per poder menjar, està compost per homes divorciats en situació de total penúria econòmica. amb un dada estremidor que ha de fer pensar: a Espanya el nivell de suïcidis en homes divorciats supera a vuit vegades la mitjana poblacional.

Algú ja va cavil·lar que «els problemes matrimonials acaben sent patrimonials». El canvi econòmic que esdevé amb la separació sol ser brusca, sense previsió ni preparació. Nombroses persones es veuen obligades a canviar d'habitatge, baixant ostensiblement el seu nivell de vida. Força dones han de posar-se a treballar per primera vegada.

Amb l'agreujant d'haver de fer-ho en precàries condicions, com ara sense comptar amb una preparació professional adequada, amb un mercat laboral saturat (i en època de crisi, més) o amb una edat massa madura per accedir a determinats llocs de treball. Les angoixades mares necessiten desesperadament guanyar diners per mantenir als seus fills.

DR. PAULINO CASTELLS *Creixer con padres separados*
Pediatre, neuròleg i psiquiatre Plataforma Editorial

«De part vostre, em diu el cor: “Busca la meua presència!” Arribar davant vostre és el que vull; Jahvé no us amagueu» (Salm 27)